

(den preussiske Lovs System) eller denne, at Bødepaalægget skal ledsages af en Opfordring til den sigtede om, hvis han vil modtage Bødepaalægget, da at afgive en udtryffeligt Erklæring i saa Henseende, idet Sagen i Mangel af saadan vil blive henvist til Retten (den norske Lovs System). Man maa paa dette Punkt finde det rettest at følge den norske Lov, idet Ordningen saa vidt muligt bør være saaledes, at Folk ikke fristes til af Magelighed eller Eigeplidighed at undertaste sig Bøder, som de i Virkeligheden ikke have fortjent, noget, der lettere kan tænkes at ville ske, naar Ordningen er den, at Bøden kan paadrages ved Passivitet, end naar der kræves en udtryffeligt Vedtagelseserklæring. Det kan i Forbindelse hermed fremhæves, at, for saa vidt man overfor det hele Institut vil fremsætte den Indvending, at det maa befrygtes at føre til, at Folk i forholdsvis stort Omfang ville komme til at betale Bøder ganske uforskyldt, idet de ville acceptere Bødepaalæg, blot for at undgaa videre Ulejlighed og Tidsspilde, da er en saadan Frygt sikkert ugrundet. Hvis man tror paa de i Virkeligheden ubeføjede — Klager, der undertiden fremsættes om, at noget saadant finder Sted i ret stort Omfang allerede under den nu stedfindende judicielle Behandling af Politiovertædelser, vil man i alt Fald ikke kunne bebrejde Institutet paa dette Punkt at indføre noget nyt Unde; men i øvrigt er det for det første ganske uantageligt, at Folk, der ere sig bevidste, ikke at kunne betale Bøden, men at ville være nødt til at affone den, godvillig skulde undertaste sig det dermed forbundne Ubehag og Tidsspilde, naar de i Virkeligheden vide med sig selv, at de ere uskyldige, og fremdeles er det lidet rimeligt, at nogen, der anser sig for uskyldig, skulde være villig til at afgive en udtryffeligt Erklæring om, at han er skyldig i den ham paastguede Forsælse og undertaster sig den paalagte Bøde. Det kan herved bemærkes, at en Erklæring, gaaende ud paa, at Vedkommende ikke anser sig for skyldig, men alligevel vil betale Bøden, utvivlsomt — ligesom antaget i norsk Praksis — ikke kan betragtes som nogen Vedtagelse, men maa foranledige Sagens Henvisning til Retten. Endvidere maa det erindres, dels at Bødepaalæg af Politiet jelsfølgeligt kun bør anvendes, hvor det anser Forsælsen for i enhver Henseende utvivlsom, dels at den Lettelse, som Institutet kan ventes at staffe Politiretten ved at forstaae den for en Mængde Bagatelager, vil komme Behandlingen af de henviste Sager til gode. Endelig kan endnu bemærkes, at selv om det

virkelig ogsaa en enkelt Gang skulde forekomme, at nogen, for hvem selve den ubetydelige Bøde ingen Rolle spiller, af Magelighed eller af Eigeplidighed skulde afgive en Erklæring om Bødens Vedtagelse, skødt han personlig anser den for uretfærdig (hvilket i øvrigt ikke altid er ensbetydende med, at den er det), er denne Ulykke formentlig ikke større, end at den rigelig opvejes ved den Lettelse, Institutet maa antages at ville bringe alle interesserede Parter i Almindelighed. Der kan i Sager, der hver for sig ere saa ubetydelige som de her omhandlede, ikke med Høimodighed forlanges mere af Staten end, at den giver enhver, der vil gøre sig en Smule Ulejlighed, Afgang til at komme til sin Ret, naar denne paa Grund af et uheldigt Sammentræf af Omstændigheder en enkelt Gang skulde være truet af en Statsmyndighed. Den, der ikke vil det, og tilmed afgiver en Erklæring i Strid med sin Overbevisning, maa tage Skade for Hjemgæld. Den Følge, der her kan være Tale om, er tilmed af langt ringere Betydning end den, der paa mangfoldige andre Omraader — bl. a. ogsaa i Civilprocessen — kan ramme den, der ikke vil gøre sig den Ulejlighed at varetage sin egen Interesse.

I hvilken Grad den foreslaaede Foranstaltning vil lette den offentlige Politirets Arbejde, lader sig ikke med nogen Sikkerhed forudsige. I Berlin skal det være det almindelige, at den sigtede i Sager, i hvilke Strafverfugning anvendes, ikke gør Fordring paa Sagens Henvisning til Retten, og i Christiania skal, efter hvad der opgives, overhovedet kun 1 pCt. af Sager angaaende Politiforsæelser komme for Retten. At man her i Byen ikke kan gøre Regning paa et Resultat blot tilnærmelsesvis ligt dette sidste, følger allerede deraf, at Grønten for „Forelæg“s Anvendelse her tænkes draget langt nærværende end i Christiania. Det maa endvidere erindres, at de Sager, for hvilke Retten gennem Bødepaa lægs Vedtagelse kan ventes befriet, ville høre til de simpleste og klareste og saaledes til dem, der hver for sig tage mindst Tid.

Særlig med Hensyn til Reglen i Forslagets § 2, 1ste Stykke, skal bemærkes, at naar det der forudsættes, at Bødepaalæg kan meddeles sigtede paa Politikontoret, tænkes der herved for det første paa, at det — ligesom Tilfældet er i Christiania — ofte kan blive nødvendigt eller i alt Fald hensigtsmæssigt for den Embedsmand, der skal udfærdige Bødepaalægget, at have en Konference med vedkommende sigtede, og det er da det naturligste, at den sigtede, naar han er tilfreds med Afgørelsen, kan afgive